

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

10. marts 2014

Besvarelse af spørgsmål 8ad L138stillet af Erhvervs-, Vækst-, og Eksportudvalget den 28. februar 2014.

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 27. februar 2014 fra Gl. FærgegårdGrundejerforening, jf. L 138 - bilag 10.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

evm@evm.dk

www.evm.dk

Svar:

I lighed med almindelige private forsikringsordninger, er der også i stormflodsordningen en selvrisiko. Selvriskoen er et vigtigt element i såvel private forsikringsordninger som stormflodsordningen, idet den medvirker til at fastholde et ansvar og incitament for den enkelte til at forebygge skader på det forsikrede.

Selvriskoen i almindelige private skadesforsikringer afhænger som regel af, hvilken årlig præmie den enkelte kunde ønsker at betale. Der er således ofte mulighed for at vælge mellem en høj selvrisiko mod at betale en lavere årlig præmie eller betale en højere årlig præmie mod at have en lav selvrisiko. Selvriskoen i almindelige forsikringer er sammen med den præmie, der skal betales, udtryk for den risikoprofil, som forsikringen skal dække.

I stormflodsordningen er selvriskoen isoleret set typisk højere end i private skadesforsikringer, idet den udgør en fast procentsats af skadessummen. Det skal imidlertid ses i forhold til, at den enkelte boligejer ikke betaler en årlig forsikringspræmie, som svarer til den konkrete risikoprofil. Derimod er ordningen kollektivt finansieret af alle danskere med en brandforsikring, uanset om de er i risiko for at blive ramt af en stormflod eller oversvømmelse.

Fastsættelsen af størrelsen på selvriskoen i den nugældende stormflodsordning er sket på baggrund af et grundigt forudgående udvalgsarbejde i Stormflodsudvalget. Det er i den forbindelse vigtigt at bemærke, at det ikke er nyt, at selvriskoen ikke er fast, men udgør en procentandel. Det har været tilfældet siden stormflodsordningens indførelse i 1991. De boligejere, herunder ejere af helårshuse, som blev ramt i forbindelse med blandt andet 2006-stormen, var således også underlagt en selvrisiko beregnet ud fra en procentandel.

Ifølge rapporten fra Stormflodsudvalget ville finansieringsbehovet i en privat forsikringsordning med en passende sikkerhed, kræve forsikringspræmier af de, der har en reel oversvømmelsesrisiko, på

mellem 12.300 kr. og 35.500 kr. pr. år i daværende pris- og forsikringsniveau, afhængigt af skadescenariet.

At selvriskoen i stormflodsordningen kan stige ved gentagne skader svarer til, hvad der typisk også gælder for private forsikringsaftaler, hvor enten selvriskoen eller præmien vil stige ved gentagne skader.

Det er et grundlæggende princip, at man som ejer af fast ejendom, er ansvarlig for at sikre og vedligeholde sin ejendom. Det er afgørende, at dette ansvar ikke udvandes. Ingen selvrisiko vil medføre, at den enkelte boligejer, i forhold til stormflod eller oversvømmelse, i princippet omkostningsfrit kunne undlade at træffe rimelige og hensigtsmæssige forebyggende foranstaltninger til sikring af sin ejendom. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at langt størstedelen (ca.2500) af de ca. 2900 anmeldte skader efter stormen i december 2013 udgør et erstatningsbeløb på under 200.000 kr. og under 1 pct. (23) af de anmeldte skader udgør et beløb på over 1 mio. kr. En skade på 200.000 kr. vil medføre en selvrisiko på 16.000 kr. for en helårsbolig og 26.000 kr. for et sommerhus for den første skadesbegivenhed.

Jeg mener, at vi gennem stormflodsordningen skal yde ramte borgere en ordentlig og redelig behandling, men ikke fratage ansvaret og incitamentet fra den enkelte boligejer til at foretage samtlige rimelige forebyggende foranstaltninger mod stormflod eller oversvømmelse. Dette forstærkes af, at forebyggelse mod mere ekstreme vejrfænomener i fremtiden formentlig kun vil blive mere relevant.

For så vidt angår sikring af ensartet sagsbehandling, er det vigtigt at understrege, at der gælder de samme regler for alle stormflodsskader, men at der skal ske en konkret vurdering af de enkelte sager. Der er til dato modtaget omkring 2900 anmeldelser på baggrund af stormene i december 2013, og jeg kan ikke afvise, at der i nogle tilfælde er sket en forskelsbehandling, der ikke er begrundet i de konkrete sagers omstændigheder. Det bør selvfølgelig ikke være tilfældet i den optimale situation, men føler man sig ikke korrekt behandlet eller er man uenig i forsikringsselskabets vurdering, så er stormflodsordningen indrettet med en klagemulighed, hvilket betyder, at man kan få sagen efterprøvet af Stormrådet ved at klage hertil.

I forhold til de øvrige forhold i henvendelsen, har jeg forelagt disse for Stormrådets sekretariat, som oplyser følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

”Det er korrekt, at de skaderamte, som allerede har fået retableret deres ejendom med en billigere løsning, ikke umiddelbart får gavn af den nye afskrivningspraksis. Det er dog sekretariatets vurdering, at langt de fleste med alvorlige skader vil få glæde af den ændrede afskrivningspraksis, da disse ikke er udbedret endnu. Der, hvor retablering er sket, har det kunnet lade sig gøre at udbedre skaderne inden for det oprindeligt opgjorte

beløb. Skulle der imidlertid mangle at blive gjort noget i relation til en entreprise, kan de nye afskrivningsregler komme til at spille en rolle, ligesom der er mulighed for at klage til Stormrådet, hvis man ikke føler sig korrekt behandlet.

Ordningens it-system bliver løbende justeret og tilpasset, således at det lever op til den effektive og smidige sagsbehandling, som er forudsat inden for lovens rammer. Der følges også løbende op på de erfaringer, som gøres med behandlingen af sager, herunder i form af kommunikation til forsikringselskaberne om blandt andet forståelsen af de gældende regler.”